

Yêu ở tuổi hai mươi bảy

Yến đang được yêu. Anh cũng đang yêu và đã yêu khi đi qua một mối tình đầu chưa kịp nguôi. Yến đến. Yến gõ cửa. Yến chẳng cần biết cái quá khứ nhàu nhĩ hay đẹp mộng mơ đó của anh. Yến cứ gõ cửa. Yến muốn yêu ở tuổi hai mươi bảy. Yến muốn cảm nhận một mối tình nồng cháy như con bạn thân ngày xưa hay kể với Yến.

1. Yến ngập ngừng đứng trước cửa phòng. Tay gõ, tim nháy nhót. Người đàn ông lạnh lùng. Yến dịu dàng, khép nép như đứa con gái mới lớn. Cô đã hai mươi bảy tuổi. Đáng nhẽ phải có một thằng đàn ông bên cạnh, một hoặc hai đứa con.

Thế mà, bằng tuổi này. Yến mới bắt đầu yêu. Đôi mắt của cô trong veo đầy khao khát. Trái tim cô bồng cháy luôn luôn kiếm tìm những điều bí ẩn của tình yêu nam nữ -con bạn thân của cô đã đi qua thời đó tự lâu rồi, đã nếm đủ trái thơm, trái ngọt của tình yêu đầu đời, đã ngấm mùi vị đắng chát của chia đôi. Yến chưa được thế bao giờ.

Căn phòng từ từ mở. Khuôn mặt nhỏ. Mái tóc loăn quăn một cách tự nhiên. Yến đứng trân trân nhìn không chớp mắt. Anh với tay, kéo Yến vào nhà. Sập cửa. Ôm chặt. Yến giật mình, người nóng ran lên khi chạm vào cơ thể anh.

Yến đang được yêu. Anh cũng đang yêu và đã yêu khi đi qua một mối tình đầu chưa kịp nguôi. Yến đến. Yến gõ cửa. Yến chẳng cần biết cái quá khứ nhàu nhĩ hay đẹp mộng mơ đó của anh. Yến cứ gõ cửa. Yến muốn yêu ở tuổi hai mươi bảy. Yến muốn cảm nhận một mối tình nồng cháy như con bạn thân ngày xưa hay kể với Yến.

2. Cô bạn nhí nhảnh chạy lóc cha lóc chóc với hai bím tóc ngắn qua phòng Yến, cười tươi rói, khoe con gấu bông to đùng. Yến mủm mỉm cười với bạn bằng ánh mắt long lanh biết nói. Yến im lặng lắng nghe. Yến im lặng chia sẻ. Yến im lặng tự mình trải qua những khoảnh khắc khát khao như thế.

Bốn năm đại học trôi qua. Yến quay về với gia đình, về với A Lưới. Yến sống đủ đầy trong tình yêu thương của cha mẹ, anh chị em. Yến chưa bao giờ phải chứng kiến những đổ vỡ gia đình như cô bạn hồn nhiên người phố núi

Tây Nguyên. Yến chơi với và cảm thấy ngạc nhiên trước những tình cảm thất thường của nam và nữ. Yến ngờ ngác, khi cô bạn khóc – cười giận dữ với người yêu.

A Lưới là một huyện vùng núi của Huế, chỉ cần vượt qua một chặng đường dài gần 70km về phía Tây, đã có thể nhìn thấy thị trấn miền sơn cước đang cửa mình run rẩy và tràn đầy sức sống như cô gái tuổi mười bảy.

Yến lúc này đã hai mươi bảy, vậy mà chỉ mới bắt đầu biết run rẩy trước mỗi tình với chàng trai Vân Kiều này. Người đàn ông bé nhỏ, có đôi mắt sâu nâu nâu đầy nắng gió. Hút thật chặt núi rừng và từng cành cây, ngọn cỏ, kể cả Yến vào trong đó. Anh lớn hơn Yến ba tuổi. Anh cũng đến từ một miền rừng núi khác. Anh dừng chân lại nơi đây. Và, anh chọn Yến.

Anh chinh phục Yến bằng nụ cười nửa miệng. Anh yêu Yến bằng trái tim thẳng đàn ông ba mươi, khát khao một mái ấm gia đình, khát khao sự bình yên mà ngày xưa anh chưa bao giờ nghĩ đến. Tình yêu có thể nối nhịp cầu cho tất cả những khoảng cách ki lô mét, khoảng cách diện mạo, khoảng cách tâm hồn và chính sự khác biệt của mỗi người sẽ bù đắp những khiếm khuyết.

3. Yến rất lạ. Có lần cô bạn của Yến bảo: “Khi nào yêu, có lẽ bất cứ chàng trai nào mà mày thích sẽ không thoát khỏi đôi mắt hút hồn như muốn nuốt chửng người ta vào trái tim mày”. Yến chỉ nhớ mang máng thế. Yến chưa yêu bao giờ.

Yến không dám yêu. Yến tự ti về nước da nâu nâu màu đất, tự ti về nhiều thứ khiếm khuyết khác. Yến nhạy cảm. Sự nhạy cảm khiến đôi khi Yến đọc được cả suy nghĩ của người khác, khiến Yến có thể nhìn thấy được những linh hồn đã chết.

Yến bảo: Yến phải tự mình “tẩy não”, không cho phép mấy ý nghĩ về sự sống và cái chết trong đầu nảy nở theo chiều hướng tâm linh nữa. Yến tập quên, tập bỏ đi thói quen mỗi chiều chạng vạng hay ngồi nhìn thơ thẩn vào một không gian khác của thế giới nào đó đã chết, nhưng vẫn sống. Yến nhìn thấy nhiều thứ mà người khác không bao giờ thấy.

A Lưới còn nghèo lắm. Người A Lưới còn thiếu ăn, thiếu mặc nhiều lắm. Yến may mắn hơn. Yến đã được học hành tử tế rồi trở về làm cô giáo miền

núi. Yến không mong ước gì hơn khi ước mơ của Yến đã thành hiện thực. Năm đó Yến mới hai mươi hai. Yến vẫn chưa yêu.

Cô bạn thân người Tây Nguyên đã kịp chia tay một mối tình thơ ngây. Hai năm sau. Yến gặp lại cô ở giữa thành phố mộng mơ, gặp lại ở chính cổng trường Đại học ngày nào hai đứa thập thò ngoài cửa lớp. Yến tiếp tục học cao học. Cô bạn thân cũng đã vất trên vai một mảnh tình khác, vẫn nhí nhảnh, phóng khoáng như thế. Yến chưa có gì. Yến một mình đi về, không người đón đưa. Yến đã hai mươi tư.

4. Ba năm sau. Cô bạn gửi thiệp mời cưới. Yến lên đên với sách vở, trường lớp bộn bề. “Người miền sơn cước chưa yêu bao giờ”- Cô bạn hay đùa mỗi lần gặp Yến.

Một dạo nọ, nghe tiếng Yến reo vui trong điện thoại. Cô bạn bất ngờ, tùm tùm cười. Vậy là chim Yến đã biết yêu rồi. Yến say sưa kể về mối tình với anh chàng bé nhỏ. Yến say sưa kể những khoảnh khắc yêu đương, giận hờn.

Yến say sưa kể cả những cảm giác đầu đời của một người con gái: Hẹn hò. Năm tay long nhong dạo phố. Hôn... Yến kể bằng trái tim rạo rực. Yến kể bằng sự hồn nhiên chân chất của người miền sơn cước. Cô bạn đã đi qua, đã hững hờ, đã chững chạc trong vai trò người đàn bà. Yến chỉ như một cô gái mới lớn, tập yêu và bắt đầu yêu.

Mỗi vùng đất có một vẻ đẹp khác nhau. Mỗi dân tộc bản địa có những luật tục văn hóa khác nhau. Mỗi trái tim có một tình yêu và sự trải nghiệm khác nhau. Cô bạn yêu ở tuổi mười bảy. Yến yêu ở tuổi hai bảy. Cô bạn ở phố núi Tây Nguyên. Yến ở huyện miền sơn cước. Đều là núi. Đều là rừng. Đều là những đứa con sinh ra và lớn lên từ núi rừng. Yến có tố chất hoang dã, lấp lánh qua ánh mắt đen, to và sâu. Chàng trai nọ có nụ cười phong trần đến từ miền đất khác. Chừng đó đủ để Yến và anh đồng cảm. Chừng đó đủ để Yến nhận ra: Tình yêu không thể đánh giá qua lớp phấn son phủ hờ ngoài da mặt. Yến hết tự ti. Yến hài lòng với nước da nâu nâu màu đất. Yến kiêu hãnh với trái tim đầy khao khát. Yến đang yêu.

5. Một ngày đẹp trời. Yến gõ cửa phòng anh như thói quen. Khoảnh khắc lặng im. Một người đàn ông lạ hoắc mắt nhắm mắt mở, thò đầu ra hỏi: “Cô tìm ai?”... Yến sững sờ. Tim thắt lại. Đôi tay rần rần đã với ra kéo Yến vào

lòng đau mất? Anh đi. (đã có lần anh nói đến sự chia li của một đôi bạn trẻ nào đó. Yển chỉ nghĩ không phải là mình). Anh đi thật. Người ta bảo tình yêu đầu chỉ là những mộng mê, dang dở, nhưng khó quên và khó rời bỏ. Anh đi đâu?

Đôi mắt nâu của Yển chỉ mới ánh lên ngọn lửa ở tuổi hai mươi bảy. A Lưới buồn tênh. Sương bất ngờ dòn dập òa xuống mái hiên nhà Yển. Cơn mưa giông cuối chiều. Yển thần thờ ngó triền đồi trập trùng cây và mây. Ở đó trắng xóa, mịt mù.

Cha - mẹ vẫn xem Yển như đứa con nít mới về nhà, thì thoảng lại trêu Yển bằng tiếng Pa Kô. Thằng nhóc em đã lớn đứng nhìn Yển từ xa, xót lòng. Hăn biết yêu sớm hơn Yển. Hăn biết mấy con gái thích gì? Hăn biết nhiều nhiều lắm. Hăn không đến gần. Hăn để Yển chìm đắm cho chán ngán trong kí ức rồi sẽ quay vào nhà cười đùa như một đứa con nít tuổi hai bảy. Gia đình Yển hạnh phúc và bình yên. Trái tim Yển đang nổi sóng.

6. Mấy đứa học trò đang thập thò ngoài cổng, vừa rúc rích cười vừa gọi bằng tiếng Pa Kô pha lẫn tiếng phổ thông: “Cô giáo ơi, vi thư”. Yển đưa tay ra vẫy vẫy. Đám nhóc ủa vào. Yển nhìn thấy một phong bì thư. Nét chữ đều đặn.

Yển nhận ra: Khoảng cách không phải là thứ chia cắt tình yêu...